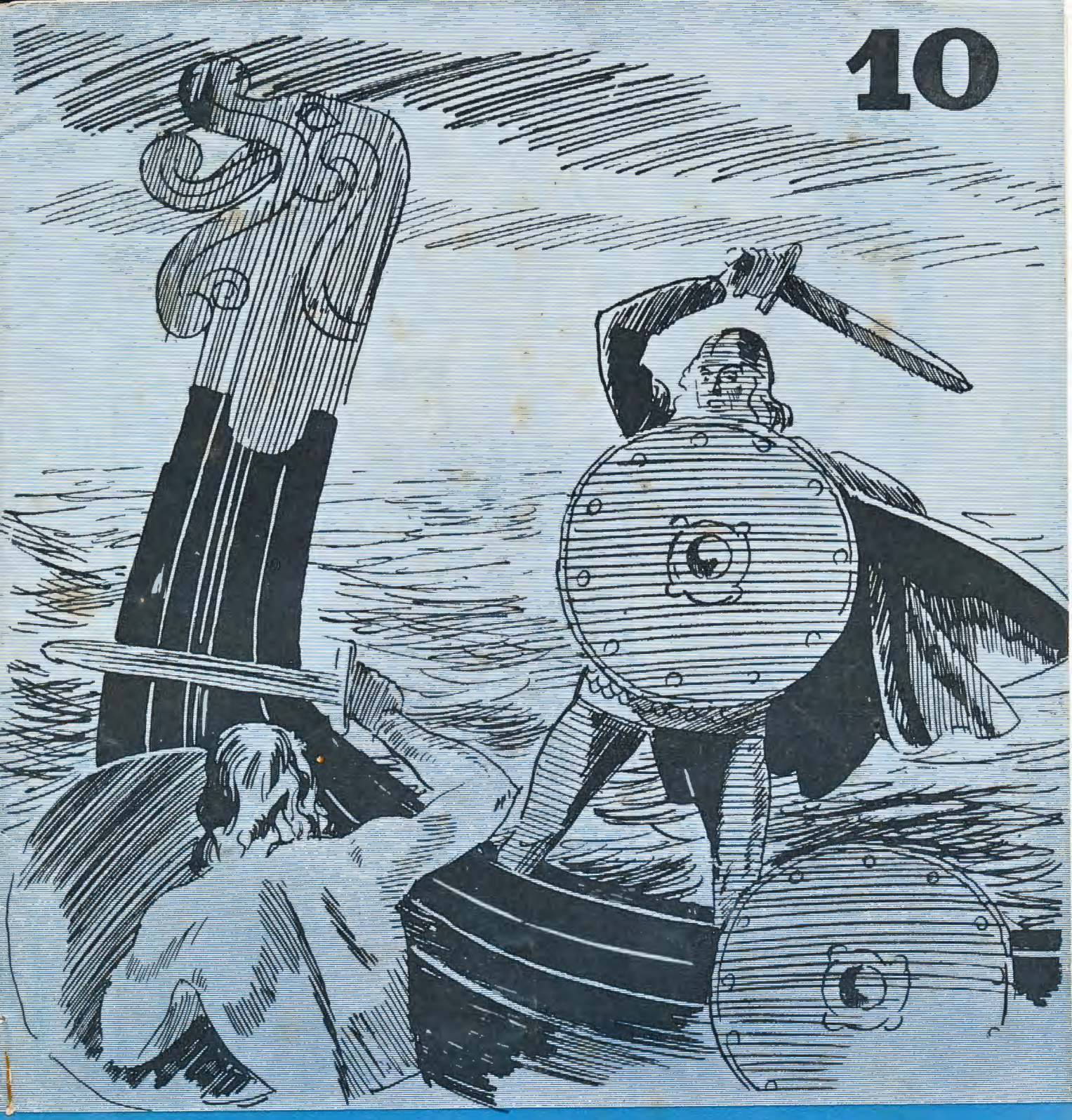

10

Spejderbladet VIKINGEN

Spejderbladet VÆBNEREN

34. Aargang ★ Oktbr. 1946 ★ Nummer 10

Udgivet af KFUM-SPEJDERNE I DANMARK

Redaktører: TAGE KAMPMANN og ALFR. LARSEN. Redaktion og Ekspedition: KFUM-Spejderne i Danmark, Korpskontoret, Store Kongensgade 77, København K. Telefon: ★ Central 14677. Postgirokonto Nr. 1420. Trykkeri: Aarhuus Stiftsbogtrykkerie A/S, Aarhus. Bladet udkommer den 15. i hver Maaned og kan bestilles hos Postvæsenet og Bladets Ekspedition. Prisen for Abonnement er Kr. 3.00 aarlig (frit tilsendt).

Efter Korpslejren

Nu er der gaaet 3 Maaneder, siden den sidste Spejder fortrak fra Tansbjerg, og nu sidder vi alle dybt hensunkne i Lænestolene og diskuterer og kritiserer Korpslejren, enige eller uenige, det faar være, men vi snakker i hvert Fald. Det er vist paa Tide, at vi omsætter Snakken i Handling og viser, at Lejren har givet os noget, som kan virke som Drivkraft langt ud i Fremtiden.

Vi fik nye Ideer. Kender du det, at man ser noget, som man er vældig imponeret af, og tænker, dét skal vi ogsaa have. Men det bliver som Regel ved Tanken! Paa min Vandring rundt paa Lejrpladsen som Konkurrenceleder saa jeg mange fine Ideer, og du har sikkert ogsaa set en Del af dem. Men har du udnyttet nogle af dem? Jeg tænker paa Tropskind, Logstænger, Trop- og Patruljedagbøger, Finesser ved Materiellet og dets Opbevaring og meget mere. Nu er Lejrsæsonen slut for i Aar, men var det ikke en Idé, om I fik lavet noget allerede nu, som kunde bruges til næste Aars Lejre. Det er glimrende Arbejdsstof at putte ind imellem Prøvestoffet, som jo godt kan virke ensformigt i det lange Løb. Tag fat paa det, du skal nok faa Glæde af det!

Vi lærte udenlandske Spejdere at kende. Mange er allerede i Gang med at korrespondere med udenlandske Spejderkammerater. Fik du ogsaa en Adresse, saa du kunde begynde. Det hænder ofte paa store Lejre, at man faar samlet sig en større Mængde Adresser, men naar man kommer hjem, lægger man Lejrbogen væk, og man faar aldrig skrevet et eneste Brev. Det er Synd, for en saadan Korrespondance kan være til stor Fornøjelse for begge Parter, og tænk paa, hvad den senere kan føre med sig af Besøg, Lejre m. m. Du skulde vist alligevel finde den Lejrbog frem igen. *taka.*

EKKO

Umiddelbart Vest for Dybbøl Skanser, hvor vi var samlede paa Korpslejrens Danmarksdag, ligger Nybøl Sogn. Her ringede Kirkeklokkerne til Festgudstjeneste Søndag den 29. September, for den nye Sognepræst skulde indsættes. Foruden Menigheden og Provsten var der mødt adskillige fremmede, og blandt disse Grane og flere Førere, for den nye Sognepræst var ingen anden end den Mand, der ledede Danmarksdagen, nemlig *Erik Birkler.*

Det er helt underligt at tænke sig, at Birkler nu ikke mere er Korpssekretær og leder Korpskontoret og besøger Grupper Landet over. Vi er mange, der vil savne ham paa den Post, for hvor var han festlig og fængende, en god Korpskammerat og en maalbevidst, kristen Spejderfører. Vi siger ham *Tak for hans Arbejde* for Korpset i de forløbne Aar og glæder os iøvrigt til under Sønderjyllandsture at være til Gudstjeneste i Nybøl og stikke Pastoren venstre Haand, — og saa hilse paa den Trop, som han sikkert faar startet dernede. Lykke til, Birkler, og Tak for dit Slid!

Heldigvis har vi stadigt tre Mand i Korpsstaben, nemlig *Palle Zehngraff,* Sønderborglejrens Stabschef, der varetager Hvervet som Førstesekretær med alle de Jobs, som dertil hører, samt *Gaston Jespersen* og *Valdemar Damkjær,* som forlængst har startet deres vedvarende Korpstourné med det Maal for Øje efterhaanden at faa besøgt alle Korpsets Divisioner og Grupper. Lad os staa sammen om disse Folk og give dem Masser af Opmuntringer i deres Arbejde for vort Korps.

I sidste Nummer af »Væbneren« var der en Annonce vedrørende Stillingen som Direktør i Depotet, idet *Fif* har ønsket fra Nytaar at overgaa til selvstændig Virksomhed, — men endnu behøver vi altsaa ikke at skrive Afskedsord for ham. Ikke mindre end 115 har haft Interesse i Depotarbejdet og søgt om Stillingen. Mange var kvalificerede, og blandt disse har Depotbestyrelsen bestemt sig for *Gruppefører Knud Nielsen* fra 2. Frederiksberg. Han er handelsuddannet, 29 Aar, har været Spejder i 13 Aar og er en Mand, der er villig til at kæmpe for sin Overbevisning. Han er dekoreret for Deltagelse i den første finske Vinterkrig; under Besættelsen blev han taget af Tyskerne og efter svære Lidelser i Vestre anbragt som Fange i Horsens. Herfra blev han befriet, men vilde ikke flygte til Sverige og blev saa i Stedet Kompagnifører i Aalborg. Vi byder dig velkommen til dit Korpsjob, Knud.

Og saa hænger vi iøvrigt i, hver paa sit Sted.

Kolthoff.

AGER
COTAGE
USEN

Fra Hovedkvarteret

★ *Siden sidst* er der oprettet tre nye Grupper, som vi denne Gang skal byde velkommen i Korpset. Det drejer sig om *Gundsømagle Gruppe* i Isefjord Division, *2. Trøjborg Gruppe* i 3. Aarhus Division og *Jerslev-Sterup Gruppe* i Vendsyssel Division. Rødvig Gruppe i Sydsjælland Division, som vi bød velkommen i sidste Nummer af VÆBNEREN, har allerede faaet Navneforandring til *Store Heddinge-Rødvig Gruppe.*

★ *Korpskontoret har indregistreret* seks nye Gruppenavne, som tilhørende følgende Grupper: BJØRNEBORGERNE: *Bispebjerg Gruppe* i Nørrebro Division, HERLUF TROLLES GRUPPE: *Herlufsholm Gruppe* i Sydsjælland Division, ØRNESTAMMEN: *Riisskov Gruppe* i 3. Aarhus Division, DANMARKS SØNNER: *2. Aabyhøj Gruppe* i 4. Aarhus Division, WALODIA: *Agerskov Gruppe* i 1. Sønderjydske Division samt ULDJYDERNE: *Hammerum Gruppe* i Vestjyske Division.

★ *Korpskontorets Stab* er udvidet med endnu et nyt Medlem, idet Korpsets Hovedbestyrelse har ansat hidtilværende Sekretær i Holstebro KFUM, *Valdemar Damkjær* som Korpssekretær fra den 1. September 1946. Baade han og Korpsinstruktør *Gaston Jespersen,* der blev ansat fra den 1. Juni 1946, har særligt som deres Opgave at besøge saa mange af Korpsets Grupper, som det er muligt at naa.

Til Gengæld har Korpssekretær *Erik Birkler* med Udgangen af September Maaned forladt Korpsets Tjeneste, idet han som meddelt i Dagspressen blev indstillet enstemmigt som Nummer 1 til Embedet som Sognepræst i Nybøl og fik sin Udnævnelse Fredag den 13. September. Erik Birkler holdt Ferie i den sidste Halvdel af September Maaned og indsattes i sit Embede ved Højmessen i Nybøl Kirke Søndag den 29. September.

Vi siger *Korpssekretær* Erik Birkler Tak for mere end tre Aars Virke paa Rejse og i Korpsets Hovedkvarter og ønsker *Sognepræst* Erik Birkler Lykke og Guds Velsignelse over Arbejdet i Sogn og i Kirke.

★ *Korpsets Hovedbestyrelse* har fornylig været samlet til Møde i København og mødtes ved den Lejlighed med Hovedbestyrelsen for *Frivilligt Drenge Forbund* til en kammeratlig Drøftelse af forskellige Arbejdsspørgsmaal, som er de to Korps imellem. Resultatet blev bl. a., at der nedsattes et Kontaktudvalg mellem FDF og vort Korps bestaaende af seks Medlemmer, nemlig Bogholder *Harald Østberg,* Sekretær *Erik Petersen* og Forbundssekretær *Gunnar Tjalve* fra FDF samt Sognepræst *Vilh. Kolthoff Nielsen,* Prokurist *P. Knudsen* og Korpssekretær *Valdemar Damkjær* fra os.

De to Hovedbestyrelser var iøvrigt til en fælles Altergang i Helligaands-Kirke tidlig Søndag Morgen.

★ *Korpsets Leder af Udlandsarbejdet,* Bogholder *Gunnar Ipsen,* har meddelt Hovedbestyrelsen, at han ønsker at fratræde fra og med Nytaar 1947, og man har derefter opfordret Divisionschef for 1. Centralforenings Division, Fuldmægtig *Niels Engberg,* som har sagt Ja til at varetage Hvervet. Gunnar Ipsen forlader ikke dermed Korpset, idet han fortsat er Formand for Bestyrelsen for Korpsets Depot.

★ *Paa Kongens Fødselsdag* sendte de to grønne Spejderkorps i Fællesskab en smuk Hilsen ledsaget af tre flotte Orkideer til Amalienborg. Vor Hilsen til Kongen lød saadan: »Deres Majestæt! 32.000 KFUK-Spejdere og KFUM-Spejdere i Danmark sender hermed vore ærbødigste og hjerteligste Lykønskninger. Vi har lært at elske Danmark, Hver en dyr og omstridt Plet, Vi vil vogte Fædres Minde, Vi vil værne om vor Ret. Vi har valgt den største Herre, Og staar fast som Væbnervagt, Vi gaar frem med hævet Pande, Og med Livets Gud i Pagt. KFUK-Spejderne i Danmark. KFUM-Spejderne i Danmark«.

Faa Dage efter fik vi et *Brev fra Sorgenfri* i Kongens Lyngby med Ordene: »Modtag min hjerteligste Tak. Christian Rex.«

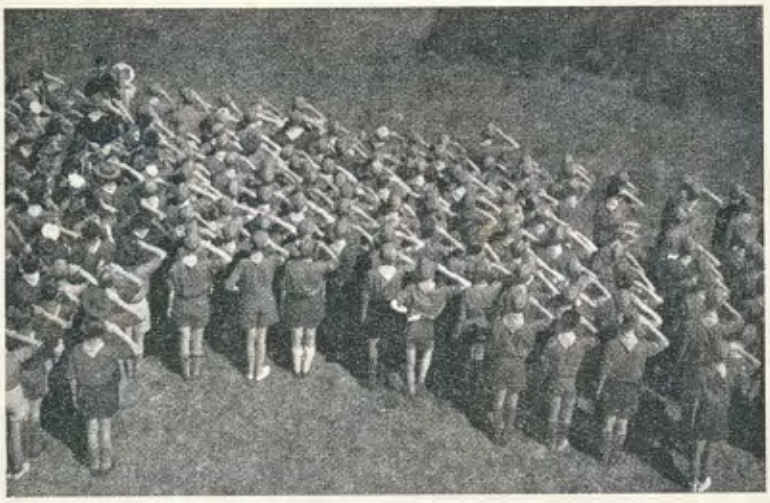

Mellem os sagt

Paa Grund af et Uheld hos Bogbinderen blev sidste Nummer af VÆBNEREN forsinket, saa det ikke blev afleveret til Postvæsenet paa den Dato, der stod paa Bagsiden af sidste Nummer.

★

Denne Gang fortæller Korpsinstruktør *Gaston Jespersen* Side 210 om den fælles Tur, de gule og grønne Spejdere havde til England i Sommer.

★

Vi har faaet Spejdere paa Grønland! Side 211 fortæller en Grønlænder lidt om Arbejdet. Vi haaber senere at kunne bringe Nyheder fra vore nordligste Grupper — ja, hvem ved, maaske kommer der Grønlændere med i næste Korpslejr!

★

Paa Side 114 begynder Kommunelærer *Poul Rützou* en Serie Artikler om Spejdere i andre Lande. Naturligvis begynder vi med Frankrig, der næste Sommer skal være Vært for de mange Tusinder, der skal i Jamboree.

★

Ogsaa Det danske Spejderkorps havde Korpslejr i Sommer; vi bringer Side 215 et lille Indtryk af deres Lejr, men i øvrigt kan du læse mere om den i SPEJDERJUL.

★

Endelig bringer vi Side 217 en Fortælling *Grønskollingen* fra SCOUTEN, det svenske Spejderblad.

★

Helsidefotoet paa foregaaende Side viser Marchen gennem Sønderborg, fotograferet af *Schlütter.* Det lille Billede her ved Siden af er af *Kai de Cros Dich:* Nordmændene hilser Flaget (men der var aabenbart en af dem, der ikke troede, at en Parade ogsaa kan ses bagfra!)

★

Forsidetegningen er af *Poul Eikers,* mens Tegningen til Andagtsstykket er af *Ebbe Fog.*

jal.

★ Enkens Gave.

Man skal se nøje til paa Tegningen her oven over for at blive klar over, hvad det forestiller. De høje, ranke Søjler røber et Tempel; og Davids-Stjernen angiver, at det er Jødernes Tempel i Jerusalem. Men Billedets Centrum, det er den Kvinde, der ligesom søger at gemme sig bort i Tempelmurens Skygge.

Saadan har hun sikkert staaet, den fattige Enke, der trods sin Fattigdom dog ikke kunde tænke sig at overse Indsamlingsbøssen ved Udgangen, naar hun gik fra Templet efter Gudstjenesten. Men selv ønskede hun ikke at blive set; det var jo saa lidt, hvad hun havde at give. Og saa var der alligevel en, som en Dag saa hende, den Jesus, der sagde om hende de Ord, der gør, at hende husker vi, mens alle de med de store Gaver, som man den Gang talte om, er glemt. »For de gav alle af deres Overflod; men hun gav af sin Fattigdom alt det, hun havde, hele sit Eje.«

Naar vi faar Valget mellem en Øre og en Krone, er vi ikke i Tvivl om, hvad der er mest værd, og hvad vi helst vil have. Men efter Guds Regnebog kan en Øre somme Tider være mere værd end selv mange Kroner. De rige, som Jesus saa den Dag i Templet, gav nemlig kun *noget* af, hvad de havde; men den fattige Enke gav alt. Og Gud regner altid en hel for mere end en Brøk, selv om Brøken er nok saa stor.

Saadan er nemlig Gud. Derfor sagde ogsaa Jesus om vort Forhold til ham: »Du skal elske Herren din Gud af *hele* dit Hjerte, af *hele* din Sjæl og af *hele* dit Sind.« Men vi er Brøker, ogsaa i vort Forhold til Gud. Vi lover nok i vort Spejderløfte at være tro mod Gud; men vi regner alligevel ikke rigtigt med ham i vort Liv. Vi beder nok: »Helliget vorde dit Navn;« men der er alligevel mange af dem, der beder saadan, som taler anderledes; ellers hørte vi ikke saa mange Eder. Det nytter ikke at bruge Guds Navn i sin Bøn, naar man misbruger det i sin Tale. Gud bryder sig nemlig ikke om at faa en Brøkdel af vort Liv; han vil have det hele.

I denne Maaned staar der hver Søndag paa Gulvet i Danmarks Kirker en stor Flok unge — deriblandt ogsaa mange grønne Spejdere — for paa deres Konfirmationsdag at fornyes i deres Daabspagt. Det betyder, at Gud gentager sit Løfte til dem fra Daaben; men det betyder ogsaa, at de den Dag siger det ja til ham, som en anden sagde for dem den Gang. Det bliver maaske ikke noget stort og stærkt ja; det kommer maaske daarligt nok over Læberne, men bliver stikkende i Halsen eller hvisket i Hjertet, saa ingen i Kirken hører det. Men det gør heller ikke noget, blot Gud hører det, saadan som kun Jesus bemærkede den fattige Enkes Skærv; og blot det ja er et helt og ærligt ja. Vi kan ikke give mere, end vi har. Men vi kan give, hvad vi har og give det helt. Vi kan give ham os selv.

Ingvard Jensen.

PAA VIKINGEFÆRD

Danelag.

For omkring 1000 Aar siden fandt, som historiekyndige Læsere vil vide, en Begivenhed Sted, der blev Begyndelsen til Tiden, da Danmark »bød over England«. Det var den danske Kong Ivar, hvis Fader blev dræbt i en Slangegaard af den engelske Kong Ella — som paa snedig Vis tilvandt sig et »Brohoved« i England. I Henhold til Overenskomst med Ella, der gerne vilde bøde for Drabet, om, at Ivar maatte faa saa meget Land, som han kunde indkranse med en Oksehud, skar Ivar Huden i meget tynde Strimler og opblødte dem i Vand, og det lykkedes ham at faa saa lang og elastisk en Strimmel, at han kunde inddrage et temmeligt stort Omraade, hvorfra det blev muligt at besejre Ella, og som siden — stærkt udvidet — blev kaldt Danelag.

I Sommer, nu mange Aar efter, drog Danskere atter mod England, denne Gang dog med fredeligere Hensigter; Skibet var ikke prydet med et drabeligt Dragehoved, men mere stilfærdigt med Kronprins Frederiks Navn, og det var vel ogsaa mere komfortabelt indrettet. Vi var 25 gule og 25 grønne Spejdere, der deltog i denne mere tidssvarende Vikingefærd for at indrette vor Lejrplads i den internationale Lejr paa Spejdergodset Beaudesert ved Birmingham. Som et Minde om tidligere Tider kaldte vi vor Plads Danelag, og Indgangen prydedes med sort-hvide Oksehudsstrimler, som sammen med vor Majstang, der bestod af en Mængde forskellige Tørklæder, gav vor Lejr et festligt Præg og ogsaa interesserede Beaudesert's øvrige 1250 Indbyggere.

Disse Indbyggere var naturligvis hovedsageligt Englændere, men Norge, Holland, Belgien, Frankrig, Luxemburg og de engelske Kanaløer (under Krigen besat af Tyskland og saaledes afskaaret fra Moderlandet) deltog med hver 50, mens Sverige og Schweiz stillede med 12 Spejdere hver.

Lejren havde to Hovedbegivenheder: først da Rowallan, den engelske Spejderchef var paa Besøg og blev fejret efter alle Kunstens Regler, og siden da BBC havde en Udsendelse fra Lejren. Der var ogsaa en speciel Udsendelse fra den danske Plads til BBC's danske Program, som bestod af Sang, Spil og Tale i hyggeligt Potpourri. Hovedudsendelsen over »home-service« fandt Sted fra et af Lejrbaalene, som iøvrigt var noget af det mest betagende. Lejren laa i et pragtfuldt, kuperet Skovlandskab, og Lejrbaalspladsen laa meget smukt med en vid Udsigt over Skovbakker og et stort Plateau. Stemningen herfra skal opleves for at fattes. Indledningen, hvor de forskellige Nationer vekselvis sang hjemlige Sange, og videre med Optrin, Korsang og Kanons, enestaaende ledet af en herlig Springfyr, af Danmark døbt til »jumping-Jack«, alt dannede en uforglemmelig Kæde af Fest og Glæde.

Foruden selve Lejrlivet var der for de udenlandske Gæster arrangeret Ekskursioner til Byer og store Virksomheder i Omegnen, f. Eks. var nogle af os i en Kulmine og klavrede rundt i kilometerlange Gange dybt nede — det var ejendommeligt og interessant. London havde vi ogsaa Tid til at kaste et Blik paa og fik da set de fleste af Kæmpebyens Seværdigheder.

Det blev en Oplevelse, som vi, der var med dertil, sent vil glemme, og den byggede et Kammeratskab op hos Deltagerne, som var samlede fra alle Egne af Danmark, et Kammeratskab, som vi rigtigt mærkede, da vi paa Hjemturen sad paa Dækket og sammen sang alle de nye Sange, vi havde lært, for alle Skibets Passagerer — og saa var der ingen, der blev søsyge paa Hjemturen, for det var der vistnok en hel Del, der blev paa Henturen over den ubarmhjertige Nordsø — *jeg* var selvfølgelig ikke søsyg . . . *Gast.*

Lejrbaalsplads.

KFUM-Spejdere paa Grønland

Fra en ung Grønlænder, som for Tiden er i Danmark, har vi modtaget følgende Artikel om Starten af KFUM-Spejderarbejde paa Grønland. Artiklen gengives i sin originale Form for samtidig at vise, hvor dygtige Grønlænderne er til Dansk. — Billederne er fotograferet af Jette Bang.

Saadan begyndte vi.

Som det er anmodet, skal jeg prøve at gengive vores paabegyndte spejderarbejde i Godthaab. Men De maa i forhaand vide, at jeg havde ikke kunnet skaffe bøger, som jeg kunde rette mig efter og har heller ingen erfaring om spejderbevægelsen. Men da det er ikke hovedmaalet med foretagendet, at starte alene spejdersport, men at støtte K. F. U. M.s arbejde gennem drengearbejdet, havde jeg benyttet gule spejderes bøger, som det er de eneste jeg kan skaffe mig, men tilpasset efter K. F. U. M.arbejdet og forholdene i Grønland. Derfor maatte De undskylde, hvis der skulde være noget, der passer ikke helt efter korpsets bøger.

Føreruddannelsen.

I begyndelsen af Februar maaned 1942 havde jeg samlet halv snes K. F. U. M.s medlemmer, som melder sig frivilligt, og begyndte at uddanne dem som førere. De har til deres opgave at være fører, for de drenge, vi vil optage senere, og skulde udføre kristelig arbejde mellem drengene samtidig med at føre spejdersport. De lærte forskellige spejdersport, at binde forskellige knober, nødhjælp i forskellige maader, to flag system, kunstig aandedræt m. m. i flere maaneder. Om efteraaret optager vi nogle drenge paa prøve, og begynder arbejdet som det er planlagt. Og det varer ikke længe, før vi kunde mærke at interessen for vort arbejde og ønsket om optagelse vokser op blandt de andre drenge. Men vi fortsætter prøven uden yderligere forøgelse af drengeantallet. Vi samler drengene een gang om ugen og holde foredrag, bibellæsning, sang for dem eller drive spejdersport efter programmet. Foruden det samles førerne sammen ogsaa een gang om ugen og drøfte drengearbejdet, fortsætte øvelser som førere eller planlægge program for kommende tid. Og saaledes var gaaet det første aar.

2. Februar 1943 fremvistes under generalforsamlingen, hvad der er lært til førerne i det forløbne aar. Under generalforsamlingen havde førerne aflagt spejderløftet overfor bestyrelsen. Efter den tid kan vi først tage arbejdet for alvor og antage flere drenge. Men, alle de drenge, der henvender sig til os, optager vi ikke uden videre. Vi ved nemlig, den gerning vi har startet, er meget vigtig, og at jo flere drenge optager vi des større bliver vores ansvar overfor drengearbejdet. Derfor havde vi den fremgangsmaade, at spørge forældrene først, før vi optager drengene i vores drengehold. Og naar vi henvender os til forældrene, saa forklarer vi samtidig om vores formaal i arbejdet, saaledes de er klar over sagen, før de

(fot. Jette Bang).

afgiver deres svar. Saaledes gik vores arbejde hele aaret med fortsat forøgelse af drengeantallet. Mellem Jul og nytaar holdt vi, sammen med drengene, julefest og aftenen forløb med god stemning.

Spejdersport paa Grønland.

Men før jeg gaar videre, maa jeg lige nævne en ting, der var sket i løbet af vinterens løb. Det var i Februar maaned. En af sportsforeningerne skulde holde konkurrence i skispring. Og saa har de valgt et sted lidt længere borte fra byen. Der kom mange tilskuere, bl. a. flere af mine førere. Saa skete en ulykke, idet en af konkurrenterne fejlede springet og faaet sit ben ud af led i hoftet ved faldet. Saa gik et par af tilskuerne ind til byen efter en baare. Men det kan vare en tid før de kom med den, og tilskadekomne lider meget. Men i mellemtiden fik et par af mine førere den ide, at lave en sneslæde af to par ski, fordi der findes ikke andre midler paa stedet og skulde være vanskeligt at gaa ind til byen med patienten, da sneen var dyb og blødt. De lagde patienten paa »slæden« og begyndte at køre ind til byen. Og baaren var kommet først, da de var allerede inde i byen. Da patienten blev rask igen, et par maaneder efter, og kunde gaa med benet. havde han takket for. at han blev hjulpet med »slæden«, for ellers kunde det blive værre for ham, hvis han havde ligget længere ude i kulden.

Julefesten.

Vi kom ind til det nye aar 1944. Arbejdet gik videre programmæssigt og der melder sig stadigvæk flere drenge og sluttede sig til os. Vi nærmede os julehøjtiden og julefesten. Og da vi erfarede sidste aar, lige efter julefesten, at flere forældre havde ønsket at være med i julefesten sammen med deres drenge, men da det var for sent dengang, havde vi besluttet os at gennemføre det næste gang. Saa oprandt 5. Januar 1945 og denne aften skulde K. F. U. M.s medlemmer, drenge og drengenes forældre holde fællesjulefest for første gang. K. F. U. M. forsamlingshuset var pyntet med flag og forskellige julepynt, som fremkaldte julestemning i lokalerne. Paa midterste stue var anbragt et juletræ. K. F. U. M.s medlemmer og drengenes forældre samlede sammen paa midterste stue, medens drengene samles sammen i en anden mindre stue. Da alt var klar, tændtes juletræet og medens grammofonen spillede »julen har bragt velsignet bud« traadte drengene, som havde hvid anorak allesammen, ind til det midterste stue i pæneste orden. Stuen er i fuldkommen stilhed, som frembragte højtidelighed, og drengene stillede sig rundt om juletræet i 3 rækker. Saa indledtes festen med en julesalm, bøn og bibeloplæsning. Saa sang børn og voksne skiftevis julesalmer om juletræet. Derefter serveres kaffe til voksne og drengene fik julegaver udleveret ved juletræet og underholdt med forskellig fornøjelige lege. Medens man sad ved kaffebordet, var der flere talere, og vi kunde forstaa af dem at festen og glæden havde gjort en dyb indtryk paa dem. Saa sluttedes festen med bøn og bagefter med grønlandsk julesalm: »Guterput nutsingnermio«. — Denne fællesfest havde været styrkende for os i vores arbejde og mellemled i bedre forstaaelse mellem os og forældrene, og saaledes kunde vi fortsætte vores arbejde i det nye aar med nyt mod.

Der meldte sig stadigvæk flere drenge og arbejdet gik programmæssigt. Om sommeren foretog drengene mest friluftsport, tage udflugter og samtidig øve sig i de forskellige ting, de havde lært. Vi kom ind til det nye aar 1946 og kunde samles igen om juletræet og bestyrke samarbejdet paa denne maade. Lige før min afrejse fra Godthaab talte vi op til 80 førerne inclusive.

Nu skal vi være rigtige Spejdere.

Det er meningen at jeg skal forhandle med hovedbestyrelsen, medens jeg er herhjemme, for at opnaa optagelse i korpset. Og idet jeg regner med, at vi blev optaget i korpset, fortsætter jeg arbejdet, naar jeg kommer tilbage til Godthaab. Men dennegang forsynet med korpsets bøger, som jeg har brug for, og efter K. F. U. M.-spejderbevægelsen.

med stor spejderhilsen

Klaus Møller.

Hovedbrud.

Tre Drenge løber om Kap op ad en lang Trappe. Ole tager tre Trin ad Gangen, Per fire Trin og Jens fem Trin. Ole er næsten oppe. Der mangler kun eet Trin. Efter ham kommer Per, og til sidst kommer Jens. Ole vinder naturligvis.

Hvor mange Trin har Trappen? (Det er kun den øverste Del af Trappen, som vi ser paa Tegningen.)

Løsning Side 218.

Samtale med en norsk Spejder.

Her i Danmark staar vi ofte i Kø, og det er de mærkværdigste Ting, vi staar i Kø for at faa. I Korpslejren stod jeg 3 Kvarter i Kø for at faa et 20-Øres Frimærke. Foran mig stod en Nordmand, Per Andersen, Patruljefører i Ullern Trop i Oslo, og vi benyttede Tiden til at snakke lidt sammen.

— Det er rart at se saa mange Udlændinge hernede i Korpslejren, hvordan gik det egentlig til, at du kom med her, spørger jeg.

— Det besluttede jeg allerede i Juleferien, da jeg havde Besøg af en dansk Spejder. Vi blev enige om, at vi skulde mødes her i Sønderborg.

— Og har du saa truffet ham?

— Ja, han hentede mig paa Hovedbanegaarden i København, og jeg har saa boet hos ham, indtil Lejren. Vi fulgtes ad herned, og efter Lejren skal jeg saa med ham hjem og bo hos ham nogle Dage, inden jeg atter skal til Norge.

— Hvad synes du om Lejren her?

— Storslaaet, det er den første store Lejr, jeg har været i, saa meget kan vi ikke præstere, husk paa, KFUM-Spejderne i Norge er kun et Aar gammel, saa vi har endnu meget at lære, og er der noget, man kan lære af, saa er det af at gaa rundt og studere de forskellige Lejrpladser baade danske og de øvrige udenlandske. Jeg har allerede set mange Ting, som jeg skal prøve i min Patrulje, naar jeg kommer hjem.

— Dine Patruljekammerater glæder sig nok til at høre om den store Lejr?

— Det tror jeg ikke, for de fleste er med hernede, men vi faar meget at tale om alligevel.

— Hvad synes du om Danskerne?

— Et herligt Folk, flinke og gæstfrie; de ved ikke alt det, de skal gøre for os, og saa er de saa gemytlige, man keder sig aldrig i en Danskers Selskab. Se nu her i Lejren, lige fra Ledelsen og til den mindste Spejder, alle er de fulde af Humør, og saa kan de alligevel være alvorlige, naar de skal. Jeg har i Juleferien i Norge og her fundet nogle gode Kammerater, som jeg haaber, jeg maa holde Forbindelsen med mange Aar endnu; det er Spejdernes store Gode, det internationale Kammeratskab.

— Jeg bliver helt flov over al den Ros, saa for at tale om noget andet, hvad er den største Oplevelse, du har haft her i Lejren?

— Absolut Natøvelsen, den var mægtig.

— Hvad skulde det være, spørger Postekspedienten, og vi maa hastig afbryde vor Samtale, men da jeg den sidste Dag træffer Per, lige inden han rejser, siger han:

— Skriv ogsaa, at Kronprinsens Besøg var en stor Oplevelse. *Sicook.*

Bedes bemærket!

Hvis du er Abonnent paa VÆBNEREN, men *ikke* har bestilt Bladet gennem en af Korpsets Grupper paa dennes Abonnementsliste, vil du omkring den 15. November faa tilsendt en Postopkrævning paa Kr. 3,00 + Porto (Kr. 6,00 + Porto, dersom du ogsaa abonnerer paa »Førermeddelelser«) til Dækning af Abonnement for 1947. Vær saa venlig at indløse denne Opkrævning og undgaa derved, at Forsendelsen af Januar-Nummeret bliver forsinket. Du kan forresten spare Opkrævningsportoen ved selv at indsende Betalingen til Postkonto 1420 inden 10. November.

Dersom du tidligere har betalt VÆBNEREN pr. Postopkrævning, men nu ønsker at faa Bladet gennem Gruppen og derfor bliver opført paa Gruppens Abonnementsliste, bedes du give Bladekspeditionen Meddelelse herom inden den 10. November.

VÆBNERENS Oplag kan ikke yderligere sættes op. Den 1. Juli forhøjede vi Oplaget med 2000 til 12,000, en Forøgelse, der nu snart er opbrugt. Endnu kan et Par Hundrede Spejdere naa at blive Abonnent paa Bladet, men saa er det ogsaa Slut. Det viser sig, at der stadig findes Førere rundt om, som ikke er klar over, at der kan tegnes Abonnement paa VÆBNEREN, og derfor gaar adskillige Spejdere og venter paa den Dag, da VÆBNEREN atter aabner for Tilgang — og saa gaar de i Virkeligheden og venter paa den Dag, da vi atter maa lukke for Tilgangen. Hvis der findes Spejdere i din Patrulje, som endnu ikke er blevet Abonnent paa VÆBNEREN, saa kan det altsaa ske endnu, hvis der snarest bliver skrevet ind til Korpskontoret. *Red.*

BØGER

anmeldt af Spejdere

Folke Bernadotte: DRENGE OG SPEJDERLIV. 127 Sider. Kr. 6,75 heft. (Gyldendal).

Skønt Forlaget skriver, at det er en Bog »skrevet af en Spejder for Spejdere«, er det nu ikke helt rigtigt, for en Drengebog er det i hvert Fald ikke, men derimod en ypperlig Bog for Førere og Forældre. Ikke mindst viser 1. Del, »Drengeliv«, at Forfatteren har et stort Kendskab til Drengens Sjælelliv og har stor pædagogisk Forstaaelse I øvrigt er Bogen en varm Bekendelse til Spejderbevægelsen. *jal.*

Cai Schaffalitzky de Muckadell: Hekla letter. Indb. Kr. 5,25. (Jespersen & Pio, 1946).

Bogen er flittigt forsynet med Vers fra »Den lille Hornblæser«, og den er helt i Stil med denne: romantisk, lidt sentimental, krigerisk og overdrevet national. — Denne Overdrivelse kan ødelægge mangt og meget — og den ødelægger en Del af Bogens »Ansigt«. Fortællingen bliver heller ikke meget bedre af, at Forfatteren benytter sig af et saa simpelt Virkemiddel som Eder, ganske vist sat komisk op.

Trykkeriet har forsynet Bogen med en god Portion Stavefejl, og Forfatteren har af og til ladet nogle slemme Skrubtudser løbe fra sig.

(Paa Grund af en Del Engelsk og Tysk er Bogen sikkert bedst egnet for 13—14-aarige og opefter).

Men der er ogsaa mange virkelig gode Sider ved Bogen, og disse opvejer til en vis Grad de omtalte Uhyrligheder!!

Først og fremmest er Bogen i Hovedtrækkene et Stykke glimrende fortalt Danmarkshistorie. Handlingen begynder Nytaarsdag 1848 og løber videre gennem de tre Krigsaar. Især er Modsætningsforholdet mellem Danskere og Tyskere i Sønderjylland, og ikke mindst i Martsdagene og Krigens Udbrud levende og dygtigt skildret og med historisk Nøjagtighed.

Personerne staar lyslevende frem fra Papiret. Hovedpersonen er Ole Sejsing, 13 Aar, og Søn af Højbaadsmand Sejsing, hvis mandlige Familie næsten alle er knyttet til Damp-Krigsskibet »Hekla«. Dette afgaar efter adskillige Besværligheder til Sønderborg for at beskytte Byen mod Oprørere, og Ole, der er med som Hornblæser, vikles hurtigt ind i Begivenhederne: Spionage, Søslag og Gadekampe . . . Men læs selv Bogen, og prøv at tænke lidt over de daarlige Sider, som den og Danskerne er fælles om. *Ph—.*

DE FRANSKE SPEJDERE

Det vil sikkert forbavse dig at høre, at der i Frankrig findes ikke mindre end fire Drengespejderkorps (og to for Pigespejdere). Det bliver et betydeligt Antal Uniformer og Emblemer at holde Rede paa for de Spejdere herhjemme fra, som skal til Frankrig til næste Aar. Det er altid rart at kende lidt til de Spejdere, som vi engang skal være Gæster hos. Til dette Formaal tjener denne lille Oversigt:

Der er 4 franske Drengespejderkorps.

For det første ved du, at der i Frankrig er flere Katolikker end Protestanter, ligesom der findes endnu flere Ikke-Kristne. Det er denne Kendsgerning, der er bestemmende for Inddelingen i forskellige Korps. Det katolske Drengespejderkorps hedder »Scouts de France«. Det er dannet i 1920 og er med sine 180,000 Medlemmer Frankrigs største Korps. I Tilknytning til dette Korps er det katolske Pigespejderkorps »Guides de France«. (Emblem i Midten.)

Det protestantiske Drengespejderkorps hedder »Eclaireurs Unionistes de France« (De forenede Spejderorganisationer). Korpset hedder saaledes, fordi det samler næsten alle protestantiske Retninger. Det bestaar altsaa af Lutheranere, Calvinister, Zvinglianere o. s. v. Dette er Frankrigs ældste Korps, idet det er stiftet i 1911 af Samuel Williamson (der som Navnet viser, er af skotsk Familie). Dog er »Eclaireurs Unionistes« i Mindretal, da Korpset »kun« tæller 20,000 Medlemmer. (Emblem øverst til venstre.)

Dette Korps maa ikke forveksles med »Eclaireurs de France« (Franske Spejdere), idet dette Korps er ikke-konfessionelt, d. v. s. det driver ingen kristelig Opdragelse som de andre nævnte. Dette Korps bestaar altsaa for det meste af Ikke-Kristne, blandt hvilke for Koloniernes Vedkommende maa nævnes en Mængde Muhammedanere og andre Religioner. Korpset tæller 35,000 Medlemmer. (Emblem øverst til højre.)

Til de to sidstnævnte Korps svarer Pigespejderkorpset Voger, stiftet 1911 »Fédération Francaise des Eclaireuses« (Det franske Pigespejderkorps, der dels bestaar af ikke-kristne Medlemmer dels af Protestanter). Dette Korps er stiftet 1921.

Endelig skal nævnes som det sjette Korps »Eclaireurs Israelites de France«, der, som Navnet siger, er et jødisk Spejderkorps paa 1000 Medlemmer (stiftet 1922).

Der er en Fællesorganisation.

Man skulde tro, det vilde volde visse Vanskeligheder at finde Rede i alle disse Korps, f. Eks. hvis en Moder ønsker at indmelde sin Søn i et af dem, eller hvis udenlandske Spejdere vil korrespondere med dem. Det gaar imidlertid let nok, idet der indtil 1940 har været et Fælleskontor (Bureau interfédéral) for alle seks Korps. Dette Kontor er siden 1940 blevet afløst af en anden Fællesorganisation, »Scoutisme Francais« (Spejdersporten i Frankrig), der er meget virksom til at samle de 6 Organisationer om det fælles, nemlig selve den praktiske Spejdersport uafhængig af Konfessioner. «Scoutisme Francais« er et meget stort Apparat, inddelt i nationale, provinsielle og lokale »Kollegier«, hvori Førerne for de forskellige Korps mødes regelmæssigt for at diskutere alt, hvad der vedrører Spejdersporten i Almindelighed. Medlemmerne er altsaa Delegerede fra 6 Korps, og de har for Tiden meget at gøre med at forberede Modtagelsen til næste Aar af de forskellige Lande, der bliver repræsenteret i Jamboreen og senere i de forskellige Landsdele.

Nationalkollegiet, den øverste Enhed

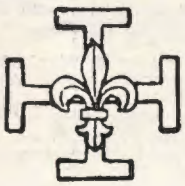

i »Scoutisme Francais«, bestaar af en *Korpssekretær* eller anden Udsending fra hvert Korps. Provinskollegierne, der findes i større Købstæder, bestaar af *Divisionscheferne* indenfor de 6 Korps, medens Lokalkollegierne, der findes i mindre Købstæder og paa Landet, bestaar af *Gruppeførere* indenfor de forskellige Korps.

En *Gruppe* bestaar ligesom i Danmark af en *Ulveflok*, ledet af en mandlig eller kvindelig Flokfører, to Flokassistenter og bestaaende af 4 Bander, en *Spejdertrop* paa 4 Patruljer og en *RS-Kreds*. Over Gruppen staar *Distriktet* (vor Division), *Provinsen* (vort Distrikt) og *Korpset*.

Spejderbevægelsen under Krigen.

Skønt Danmark led samme Skæbne som Frankrig: at blive besat af Tyskerne, har vi dog haft det meget bedre end de franske Spejdere. I den ubesatte Del af Frankrig fortsatte Spejderbevægelsen ganske vist uhindret, men i den besatte Del blev den forbudt af Tyskerne. Dog fandt man hurtigt paa Raad til at omgaa dette Forbud. »Eclaireurs de France« meldte sig ind i Fransk røde Kors og fortsatte her sin Virksomhed og sociale Opgaver. Det katolske og det protestantiske Korps dannede nye Foreninger ved Navn »Kirkens Ungdom«, der drev deres Virksomhed indenfor Sognene som før, omend uden Centraladministration.

Hvordan ser Folk paa Spejderne?

Hvilken Rolle spiller Spejderbevægelsen i Frankrig i det offentlige Liv? Uden selv at vide af det, har Spejderbevægelsen bidraget stort til gennem sin Virksomhed og sit Eksempel at holde Modet og Humøret oppe i en Befolkning, der er træt af politiske Diskussioner og materielle Vanskeligheder. Spejderbevægelsen er derfor ogsaa vellidt, selv om det naturligvis ikke kan undgaas, at en Del forveksler den med noget militaristisk i Retning af Hitlerjugend og Fascisme, paa Grund af Uniformen og Disciplinen.

Dog er det den vigtigste Ungdomsorganisation, dels paa Grund af dens Anciennitet, dels paa Grund af det store Medlemsantal. En fransk Spejderfører, der fortalte mig dette, tilføjede, »det er netop derfor, vi skal passe paa, at vi ikke bliver for stolte af os selv, for er vi det, og det tror jeg, at mange Spejdere er, saa kan vi aldrig faa Bugt med den Mening, som vi af og til faar at høre; at vi er en Overklassebevægelse. Jeg tror, at en saadan Spejder-Selvbevidsthed kan komme til at spille os et slemt Puds.« *pr.*

ERMELUNDSLEJREN

Vor Korpslejr var ikke Sommerens eneste store Spejderlejr. Samtidig med vor Lejr havde de blaa Pigespejdere deres store Lejr ved Brahe Trolleborg, og sidst i Juli aabnede Prins Knud — som Protektor for Lejren — Det danske Spejderkorps store Korpslejr paa Ermelundssletten, hvor ca. 8000 Spejdere var samlet.

Ermelunden er jo et internationalt Sted, idet den første Jamboree i Lejr afholdtes her i 1924, og i udenlandske Spejderes Øren har Navnet en god Klang. Men ogsaa de gule sætter Pris paa Stedet. I 1935 holdt de deres Jubilæums-Korpslejr i Ermelunden og har saaledes mange Minder fra dette Sted. Ermelunden er et dejligt Sted, tæt ved Storbyen og dog omkranset af Skov og Krat paa alle Sider, en af Fejlene ved den er, at den ikke kan blive større, og det er jo en alvorlig Ulempe, naar der skal skaffes Plads til omtrent dobbelt saa mange som i 1924. Men Det danske Spejderkorps klarede Vanskelighederne, selv om de jo nok laa adskilligt tættere, end vi gjorde i Sønderborglejren.

Paradepladsen var der ikke Plads til inden for selve Lejromraadet, men kun 5 Min. Gang fra Lejren laa en stor Eng, hvor man kunde samles til de store Parader (se Billedet nederst paa Siden). Lejrbaalspladsen var naturligvis henlagt til Ulvedalene, hvis skønne Omgivelser dannede de smukkest tænkelige Rammer om Lejrbaalene.

Baden-Powells Plads i Ermelundslejren.

De gule havde ogsaa mange udeniandske Gæster, saaledes var der Czekere, Englændere, Finner, Franskmænd, Hollændere, Islændinge, Marokanere, Nordmænd, Svenskere — og saa selvfølgelig Sydslesvigere. Disse Udlændinge satte deres Præg paa Lejren, ikke mindst ved Lejrbaalene.

Højdepunktet i Korpslejren var den store Terrænleg, hvor Regeringstropper i Forbindelse med to loyale Indianerstammer skulde udspejde 10 fjendtlige Indianerlandsbyer; spændende og dramatisk var Øvelsen tilrettelagt, og Spejderne fik en herlig Oplevelse.

Ogsaa for de gule Spejdere blev Sommerens Korpslejr en enestaaende Oplevelse.

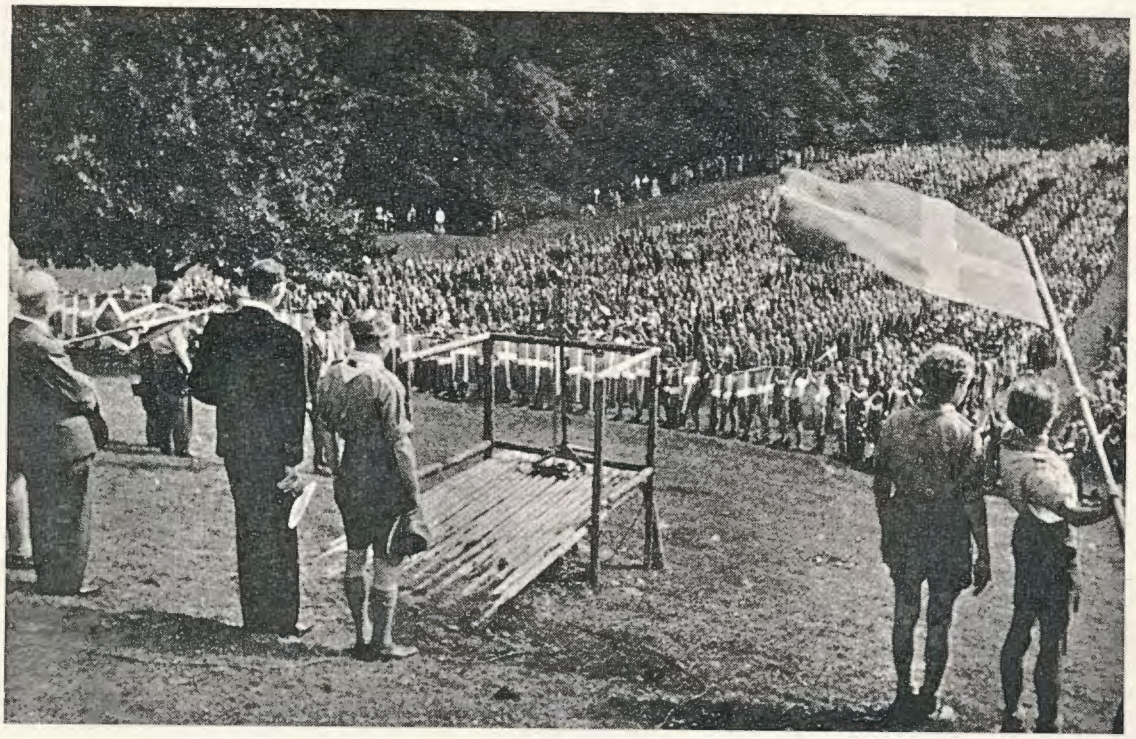

Det danske Spejderkorps hilser Dannebrog.

Vi fortalte sidst om Jamboreens Beliggenhed og lidt om dens Organisation og Program. Denne Gang følger lidt mere, men det kniber stadig med at skaffe Oplysninger om Pris, da Rejseforholdene jo er meget vanskelige.

★

Mærket, som ses over disse Linier, er Jamboreens Symbol, som viser Spejderbevægelsens Sammenhold markeret ved Knobet omkring Spejderliljen. Det er et meget smukt Mærke, og det vil til sin Tid blive fremstillet i Farver.

★

I Lejren vil deltage i alt 30,000 Spejdere, fordelt i 15 Subcamps med 2000 Spejdere i hver. Heraf vil $^2/_3$ være udenlandske Spejdere og $^1/_3$ franske. Store udenlandske Hold vil blive fordelt mellem flere Subcamps. Hver Trop vil faa tildelt en Lejrplads paa 765 Kvadratyards. (1 Yard = 0,915 m.)

★

Der vil blive forskellige særprægede Lejrafdelinger. Paa en lille Ø i Seinen vil Søspejderne have deres Lejr, og der vil blive indrettet et særligt Omraade for »handicappede« Spejdere (Invalider, døvstumme o. s. v.). Endvidere vil der blive en særlig Lejr for udenlandske Førere over 21 Aar, som ikke deltager i det normale Hold, og denne Lejr vil have sit særlige Program.

★

Prisen for selve Lejropholdet bliver 4200 frcs., hvilket er ca. 200 Kr. Hertil kommer Rejse i Frankrig paa ca. 50 Kr., og saa kommer Rejsen til og fra Frankrig, som bliver den dyreste Del af Turen.

★

Som Underholdning i Lejren vil der blive arrangeret store Spejderopvisninger, Koncerter, Lejrbaal, Cirkusforestillinger og Biografforestillinger.

★

For en Sikkerheds Skyld gøres der opmærksom paa, at man *ikke* kan indmelde sig til Jomboreen endnu. Der vil til sin Tid blive udsendt Indmeldelses- eller maaske snarere Ansøgningsblanketter, men giv blot Tid, det varer længe endnu. Depotet (!) modtog for kort Tid siden en Indmeldelse til Jamboreen, men den duer altsaa ikke!

SPEJDER JUL ER PAA TRAPPERNE

Det lyder utroligt, men Julen nærmer sig. *Spejder Jul* er det første sikre Tegn. Som sædvanlig er der Patruljekonkurrencer i Forbindelse med Salget og fine Præmier.

Af Indholdet nævner vi:

Den store Glæde.
Af H. Møller Gasmann.

Brahetrolleborg - Sønderborg - Ermelunden.
Korpslejrenes Lejrchefer har Ordet.

Det afgørende Maal.
Af A. E. Southon. Illustreret af Aage Gotved.

Røde Ivan.
Af Jørgen Vibe. Illustreret af Aage Gotved.

Julenat.
Engelsk Julevise fra det 15. Aarhundrede.

Fem Verdensjamboreer.
I Tekst og Billeder ved E. Th. Bjørn.

Robin Hood og Painatoke.
Af L. Ludvigsen. Illustreret af Aage Gotved.

Jeg vilde gerne være Gøngehøvding.
Af Annesofie Hermann. Illustreret af Thora Lund.

Verdens største Cross-Country-Løb.
En Peter Svupstik-Historie.
Af Strix Bubo. Illustreret af Leo Fredsbjerg.

Ulvehyl paa mange Sprog.
Ved Børge Dybmose.

Buller og Knas.
Viljen var god nok!
Tegnet og fortalt af Holger Philipsen.

Forsidetegning
af Axel Mathiesen.

Farvefotografierne
paa 2. og 4. Omslagsside af Johs. Nielsen.

Redigeret af Gunnar Ipsen.

Spejdernes Spalte

Et Spejderbælte
mrkt. Preben, med Kompas og Dolk, er fundet ved Hareskovpavillonen og kan afhentes ved Henvendelse til Ryvang 2255.

Erik M. Olsen.
Hvem kender Adressen paa en Spejderfører af ovennævnte Navn; han har passeret Marseille paa Vej til Indokina eller Siam. Der ligger et Brev til ham paa Redaktionen.

Resultatet af VÆBNEREN's Fotokonkurrence.
Der er indkommet godt 50 Billeder, hvoraf kun to var saa gode, at vi kunde bruge dem i Bladet; de vil blive offentliggjort senere.
1. Præmie: Herm. Riber, Vojens.
2. Præmie: Børge Ott, Dybendalsvej 46.

Har du heller ikke taget Nødhjælpsmærket? (SCOUTEN).

GRØNSKOLLINGEN

— — — og aldrig i Livet havde de ventet at se Jamtlands-Kalle sidde paa Gulvet og se sig omkring som en fortumlet Hundehvalp.

Klokken 6 om Morgenen sad hele Skovhuggersjakket, fire Mand, og drak Kaffe og spiste Smørrebrød; man maatte have noget at tære paa til de kommende Timers Anstrengelser ude i Skoven.

Pelle Svedman, den ældste i Sjakket, stillede pludselig sit store, emaljerede Krus fra sig og udbrød:

— Hør engang, var det ikke i Dag, den nye Mand skulde komme?

— Jo, sagde Jämtlands-Kalle, der var en Kæmpe med Hænder saa store som et Par Hamre og en Ryg, der var bred som en Dør.

Sven Karlsson og Olle Elofsson, der ligesom deres Kammerat var et Par anselige Fyre, bekræftede yderligere Sagen, — og Pelle Svedman gik hen til Hyttens eneste Vindue for at se, om der muligvis var nogen, der nærmede sig Hytten.

— Naa, ser du noget? spurgte de andre.

— Næh — — jo, jeg gætter vist ikke meget galt i, at der kommer en eller anden ude paa Stortjärn. — Nu kan jeg se ham; det er en Skiløber.

— Saa er det jo nok den nye, mumlede Jämtlands-Kalle mellem Smørrebrødsbidderne. — Det er vel bedst, at vi venter paa ham. Hvad var det egentlig, han hed?

Olle Elofsson satte sit tomme Krus fra sig og gabede:

— Han hed — — hvad var det nu . . . Jo, Borg. Nils Borg. — Det sagde en af Kuskene til mig i Gaar.

— Borg! Det var dog et frygtelig fint Navn, mente de andre. — Hvor var han saa fra?

Elofsson kunde ogsaa give Besked om dette.

— Joh, han er vist fra Byen.

Jasaa, det kunde man naturligvis have tænkt sig til. Byboere skulde jo bruges til alt muligt i denne Tid, og hvad kunde det være godt for? — Ganske vist manglede man Arbejdskraft mange Steder; men man burde da alligevel — i Fornuftens Navn — vælge Folk med lidt Forstand paa Faget! Komme her med Kontoriusser og den Slags til gamle, hæderlige Skovarbejdere — næh, det var nu for galt!! Man skulde undervise dem i alt muligt og file Savene for dem, og meget mere. Nej, der var blevet vendt fuldstændig op og ned paa det hele, — nemlig!

Medens Skovarbejderne sludrede sammen, hørte de den nyankomne ryste Sneen af sig udenfor.

— Nu skal I faa at se, Drenge, han kommer til at banke paa, inden han kommer ind, grinede Svedman.

Men det gjorde »den nye« ikke. Han rev Døren op i en vældig Fart og hilste smilende: — Godmorgen, er det Storåshytten?

En enstemmig Mumlen, som med lidt god Vilje kunde opfattes som et Ja, var ham Svar nok.

— Ja, jeg hedder altsaa Nils Borg, sagde den unge Mand — han kunde vel være højst nitten Aar — og stillede sin Rygsæk, en Økse og en Sav paa Gulvet. — Er der mon en Draabe Kaffe tilovers, inden man begynder Arbejdet?

Mændene saa lidt forbavsede paa hinanden. Jo, Kedlen var varm, det var blot at tage et Krus.

— Hmm — — tænker han paa at tage fat med det samme? spurgte Svedmann.

— Jaja, blot jeg faar lidt Kaffe, sagde Borg, og gik hen til Komfuret, tog Kaffekedlen, hældte et Krus fuldt og drak.

— Hvor gammel er du? fortsatte Svedman.

— Atten!

De maabede allesammen af Forbavselse. — Og Jämtlands-Kalle rejste sig i sin fulde Længde, gik hen til »den nye« og greb ham med en af sine Kæmpehænder om Overarmen.

— Er det ikke lidt smaat med Muskler heroppe? spurgte han grinende.

Niels Borg stillede Kruset fra sig og

saa Kæmpen lige ind i Øjnene. Saa sagde han:

— Tjah, hvad synes du selv?

— Jeg skal prøve at undersøge det, sagde Kalle og klemte til.

Nils Borg lod som ingenting.

— Naa, opdagede du noget? spurgte han.

Jämtlands-Kalle, som var en hidsig Natur, blev mørkerød i Ansigtet af Vrede og knurrede:

— Næ, det gjorde jeg ikke. Ikke en Smule! Men nu ska' jeg sige dig noget, Grønskolling, og det er, at du ikke ska' komme her og være rapkæftet!

De andre Arbejdere lo, saa det rungede, og Olle Elofsson sagde spydigt:

— Det er bedst, at du passer paa, Kalle.

Kalle vendte sig om og raabte:

— Hold Mund, din Kludedukke! Nu er det for Resten paa Tide at begynde paa Arbejdet. — Er I klar?

De rejste sig alle op og tog deres Værktøj, — ogsaa Nils Borg. Saa gik de af Sted gennem Skoven hen ad en smal, tiltrampet Sti.

Distriktet, hvor de arbejdede, laa omkring en Kilometer fra Hytten. — Det blev bestemt, at Nils Borg skulde arbejde sammen med Jämtlands-Kalle og Sven Karlsson.

— Naa, sagde Kalle, ved du, hvordan Tømmeret skal afkortes, og hvordan det skal læsses ved Kørevejene?

— Jah, det ved jeg nok nogenlunde! svarede Nils i en ligegyldig Tone.

— Nogenlunde!! — Tror du, at det er nok kun at vide nogenlunde Besked, naar man er i Skoven? Næ, min Ven, her skal der være Orden og Rede paa Sagerne, og jeg svarer ikke for, hvad der sker med dig, hvis du gaar og kludrer. Har du forstaaet?

— Jo Tak, mere end rigeligt, sagde Niels, hvorpaa han tog sin Økse og vendte Kæmpen Ryggen.

Sven saa, hvordan Kalle kogte af Raseri, og han frygtede næsten, at Jämtlændingen skulde gaa over til Haandgribeligheder.

Det gjorde han dog ikke. Han nøjedes med at udstøde nogle kraftige Eder og tog snart fat paa Arbejdet.

Dagen gik uden flere Optrin; det var først om Aftenen ved Tilbagekomsten til Hytten, at det begyndte at blive hedt igen. JämtlandsKalle stod ved Komfuret og skulde tænde op; men Brændet var vaadt, og han kunde ikke faa Ild. Bandende og rød i Ansigtet vendte han sig om mod sine Kammerater. Hans Blik faldt paa Nils Borg, som sad paa en Kasse og spiste Smørrebrød.

— Du, Grønskolling, kan gaa ud og faa fat i noget Birkebark! Naa, lad det gaa lidt villigt!

Nils Borg rørte sig overhovedet ikke.

Kalle gik saa hen til ham og stillede sig foran ham.

— Hører du daarligt?? raabte han.

— Slet ikke! svarede Nils med samme rolige Stemme som før.

— Naa, hvorfor gaar du saa ikke ud efter det Birkebark, hva???

— Hvis du la'r være med at raabe saadan op, saa kan det jo være, at jeg gør det.

— Hvad for noget! Raaber op! Jaja, min Ven, saa skal du komme til at høre paa Raaben, hvis du ikke ka' lære at forstaa Svensk. For sidste Gang siger jeg: Gaa saa efter den Birkebark!

— Paa ingen Maade. Det er din Tur til at tænde op, efter hvad jeg har forstaaet, og saa er det ogsaa din Pligt at faa fat paa Birkebarken! Jeg har arbejdet tre Maaneder i Skovene, inden jeg kom hertil, saa jeg ved ganske godt, hvordan det plejer at gaa til. Og iøvrigt er du ikke min Formand, — du er blot en ganske almindelig Arbejdskammerat.

Jämtland-Kalle følte det i dette Øjeblik, som om Gulvet gyngede under ham. Han saa rødt og blev saa vred, at han havde svært ved at faa Vejret; — og inden nogen havde tænkt sig om, var han faret i Totterne paa Nils Borg.

Denne var dog klar til at tage, hvad der maatte komme, og dukkede sig behændigt for det Slag, der blev rettet mod ham. Og ikke nok med det; han anbragte som Svar et saa kraftigt Slag i Angriberens Mellemgulv, at denne i et Øjeblik ganske tabte Fatningen.

Og nu fulgte Resten i lynhurtig Rækkefølge. Efter Slaget mod Mellemgulvet, kom der en lige højre mod Hagespidsen og derefter et vældigt Slag mod Halsen.

Jämtlands-Kalle gik i Gulvet og kunde ikke rejse sig igen; saa ør var han blevet.

De andre Arbejdere jublede i vilden Sky og glemte baade Komfur, Kaffekedel og Birkebark. — Sjældent har man hørt en lignende Heppen for en attenaarig — og aldrig i Livet havde de ventet at se Jämtlands-Kalle sidde paa Gulvet og se sig omkring som en fortumlet Hundehvalp. Det var ganske simpelt ubetaleligt.

Efter nogle Minutters Forløb rejste Kalle sig imidlertid op, rystede sig og gik sin Vej uden at sige et Ord.

— Du er dog en mægtig Fyr til at slaas, sagde Elofsson til Niels.

— Ja, jeg har aldrig set noget, der var bedre, istemte Svedman. — Er du Bokser?

— En Smule, svarede Nils og begyndte atter paa det afbrudte Maaltid.

— Rigtig Bokser??

— Ja, jeg er Distriktsmester i Weltervægt — men det er jo ikke noget at snakke om. Man kan jo faa Klø for det. Ham Kalle havde Uheld. En anden Gang bli'r det mig, der faar Prygl.

— Hm, jojo, man maa sige, at det er . . ., begyndte Sven Karlsson, men tav stille, thi i samme Øjeblik kom Jämtlands-Kalle tilbage, og han havde — to store Stykker Birkebark i Hænderne.

Hans Ansigt oplystes af et bredt Grin, da han fik Øje paa Nils, der stadig sad og spiste sit Smørrebrød, — og saa gik han hen til ham, rakte ham sin brede Lab og sagde:

— Jeg gratulerer, min Dreng! Vil du hilse paa en gammel Skovgubbe?

— Lad gaa, svarede Nils og lagde Maden fra sig. — Er du da ikke vred mere?

— Nej, nu er der jo ikke noget at være vred over. Jeg synes om Fyre med Krummer i, selv om jeg faar Klø af dem. Pylrehoveder er det værste, jeg véd.

Ja, det mener jeg ogsaa, sagde Nils og tog den fremrakte Haand.

— Bravo! raabte de andre. Det maa vi fejre — med Kaffe og Hvedeboller — og bagefter ska' vi spille Femkort om, hvem der skal tænde op Resten af Ugen.

— — —

Da de havde drukket Kaffe, begyndte de at diskutere Arbejdet. Svedman kom tilfældigvis til at nævne, at han havde hugget femoghalvtreds Stykker.

— Det maa man si'e, udbrød Olle Elofsson. — Jeg fik ikke lavet mere end niogtredive i Dag.

— Og jeg fireogfyrre, sagde Sven Karlsson.

— Det var meget . . . — Jeg kunde ikke komme op paa mere end otteogtredive, mumlede Jämtlands-Kalle. Det maa have været en rigtig Tycho Brahesdag for mig. — Hvor mange huggede du saa, Nils?

— Otteoghalvtreds!

— Otteoghalvtreds! — er det rigtigt!?

— Ja.

— Hm . . .

— Men Træet var fint hele Tiden. Ingen raadne Steder og heller ingen Knaster. En har af og til Held, en anden Uheld.

Arbejderne saa paa hinanden og lo. Der var ingen Tvivl om, at »Grønskollingen« var Dagens Helt.

Sture Wahlström.

(Oversat af *Finn Rasborg.*)

Løsning paa Opgaven Side 212.

Trappen har 19 Trin. Ole har 1 Trin igen, naar han skal tage det sidste Spring, og Jens har 4. Det gælder altsaa om at finde et Tal, som er deleligt med de tre nævnte Tal, hvortil man maa lægge den nævnte Rest. Tallet 19 opfylder disse Betingelser, nemlig: Seks Gange tre + 1 Trin, fire Gange fire + 3 Trin og tre Gange fem + 4 Trin.

RAADSKLIPPEN

Ulvenes egen Side

21. Aargang ★ Nummer 10

Gud kender vore Kræfter.

En Købmand stod og havde lukket en Kasse med Varer op, og efterhaandn som han pakkede dem ud, læssede hna dem paa sin lille Søns Arm. En af Drengens Legekammerater saa til, og da nu den ene Pakke efter den anden blev lagt paa den lille Drengs Arm, blev hans Ven bange for, at Byrden skulde blive ham for tung, og sagde: »Johannes, tror du nu, du kan bære mere?« — »Det skal du aldrig bryde dig om,« svarede Johannes muntert, »Far ved, hvor meget jeg kan bære!« Den kække lille Fyr blev ikke utaalmodig under Byrden. Han vidste nok, at han ikke behøvede at være bange for, at hans Fader skulde give ham for meget at bære. Hans Fader kendte hans Kræfter, eller rettere hans lille Arms Svaghed, og han vilde ikke overanstrenge den. Det er en saadan kærlig, tillidsfuld Aand, Gud vil, at hans Børn skal have over for ham.

Kære Ulve!

Se paa Billedet af de to Ulveunger, der er ved at grave deres Have og kig paa den morsomme Tegning af Ulvene, der leger med visne Blade i Skoven. Disse Billeder minder os om, at det nu er ved at blive rigtigt Efteraar.

Efteraaret er Traveturenes Tid. Har du prøvet at trave ud ad Landevejen, naar Blæsten hyler i Telefontraadene? Har du aset dig frem over Pløjemarker i Regnvejr og fundet Læ i Skoven, hvor alle de visne og nedfaldne Blade ligger i tykke Lag, saa man gaar lige saa stille som paa et blødt Gultæppe. — Hvis du ikke har prøvet det, saa faa Akela til at lave en rigtig Efteraarstravetur.

Modvind og Regn i Ansigtet kan Folk ikke lide, men det kan vi. Det er lige Vejr for raske Drenge, altsaa for grønne Ulveunger. Vi sidder ikke hjemme og keder os om Søndagen, men tar ud i det fri. Ser Harer, Agerhøns, Krager og Maager paa Marken og finder Spætten og Egernet inde i Skoven. Vi lærer rigtig Naturen at kende, naar vi har den for os selv, og det har vi netop om Efteraaret.

Far Ulvehilsen
Den gamle Ulv.

DE NORSKE ULVEUNGER

er nu ved at komme rigtig i Gang igen efter Krigen, hvor Spejderbevægelsen var helt forbudt. Det kniber stadig med at faa Uniformer, men de klarer sig med et Tørklæde. De har faaet deres eget Ulveblad. Det hedder »*Jungelen*«, og kommer hver Maaned. Der er ogsaa kommet norske KFUM-Ulveunger, og der var nogle af dem, der var i Sommerlejr i Aar i Danmark sammen med danske grønne Ulvebrødre.

KØBENHAVNS DISTRIKT

fejrede Korpsets Fødselsdag ved en stor Fest for alle Distriktets Ulveunger Søndag den 22. September. Der var langt over 1000 Ulveunger forsamlet i KFUM's Festsal, da Korpsets Ulvechef *Kaj Hansen*, bød Velkommen og Amagerdivisionens flotte Orkester satte i med en fejende March. Programmet gik Slag i Slag. Vi sang, hørte Historier, prøvede nye Raab og saa nogle vældig gode Film. Den største Oplevelse var nu at høre Kaptajn i den engelske Hær, nuværende Gprupefører for 3. Frederiksberg Gruppe, *Viggo Balschmidt Sørensen*, fortælle om sine Oplevelser som Faldskærmsjæger her i Landet under Besættelsen. Der blev lyttet, og der blev klappet bagefter. Til sidst viste *Det Frie Folk*, hvordan Ulvehylet tages i mange Lande paa mange forskellige Sprog, og dermed sluttede den gode Fest.

Rann.

DET STORE BANKRØVERI

Her er en spændende Leg, som I sikkert vil blive glade for at prøve, næste Gang I skal paa Floktur.

Der har været et stort Bankrøveri, og mange Tusinde Kroner er blevet stjaalet. Tyven er saaret og jages af Politiet, og i Hastværket har han ikke opdaget, at der gaaet Hul paa Sækken, saa de gyldne Mønter falder ud.

Han kommer tilbage til Hulen, hvor Resten af Banden venter ham, og de bliver naturligvis meget vrede, da de opdager, at næsten alle Pengene er borte. De beslutter sig til at drage ud og lede efter dem. Men Politiet prøver ogsaa at følge Røverens Spor, og nu kan I vel se, at vores Leg kan begynde.

Halvdelen af Flokken er Røverbanden og den anden Halvdel er Politiet. De begynder at følge Sporet — Røverne

Der trænes til Naturvensmærket — Haven efteraarsgraves.

Paa Jagt i Junglen.

fra deres Hule og Politiet fra Politistationen — og prøver paa at tage saa mange Guldstykker som muligt. Guldstykkerne er lavet af gult Papir, som vi har klippet ud paa sidste Flokmøde.

Politiet maa ogsaa prøve paa, ved at følge Sporet, at finde Røvernes Hule og fange Tyven. Hvis det lykkes for dem, vinder de ekstra 20 Points. Hvert Guldstykke tæller et Point, og det Parti, som slutter Legen med flest Points, har vundet.

Kære gamle Ulv!

Akela har fortalt mig, at du gerne vil høre om, hvordan det gaar i Ulveflokkene rundt om i Landet. Nu vil jeg fortælle dig, hvad vi laver i »Junglefolket«.

Vi var ikke paa Sommerlejr i Aar, fordi Akela først blev Flokfører her i Foraaret, og saa var det for sent at begynde at tænke paa Sommerlejr, men næste Aar har han lovet os, at vi skal paa Lejr. Vi har ellers haft Møder nede i Utterslev Mose. lige saa længe vi kunde se. Der legede vi og spillede Haandbold. Vi er 24 Ulve i Flokken, og vi maa ikke blive flere, siger Akela, selv om vi sagtens kunde blive det.

Ved to Møder sidste Maaned havde vi Besøg af to engelske Drenge. De boede hos Graabror og var med i alt, hvad vi lavede. Det var morsomt at prøve at tale med dem. Hvis vi vilde spørge dem om noget, spurgte vi Akela, hvad det hed paa Engelsk, saa øvede vi os i at sige det, og saa løb vi hen til »Sapmon« eller »Piter« — saadan hed de — og sagde det, men naar de saa svarede, ja, saa maatte vi hen til Akela igen.

Nu vil jeg ikke skrive mere, men I næste Maaned vil jeg fortælle om en spændende Floktur, vi har haft.

Med stor Ulvehilsen
Bæver,
Junglefolket, 1. Brønshøj.

Er der noget saa herligt som at lege ude i Skoven mellem det visne Løv — rigtigt et Liv for Ulveunger.

TROR DU IKKE,

at *du* kunde skrivet et Brev, som det, *Bæver* har sendt mig. Det kunde du sikkert, og jeg tror, at baade du og dine Kammerater i Flokken vil blive glade og stolte, naar I finder noget om jeres egen Flok her paa Ulvenes egne Sider. For Fremtiden vil jeg udsætte en god Bog som Præmie, naar jeg modtager et særligt godt Brev. Altsaa frem med Blyanten og tag fat. Den gamle Ulvs Adresse er: St. Kongensgade 77, København K.

En LEJR I EN LEJR

Vi fortsætter den spændende Beretning om Ulveflokken, der blev dannet i en japansk Koncentrationslejr.

Du synes maaske, at det er underligt at holde Lejr i en Koncentrationslejr, men Bandeførerne og Assistenterne i 1. Weihsian Flok tog paa Lejr en hel Dag. Prøv at tænke dig, at du er Anton, den hollandske Bandefører i Graa Bande, og hør saa, hvad du oplevede.

Anton vaagnede ganske tidligt i det lille Værelse, han delte med sine Brødre og Søstre. I Dag var der ingen der behøvede at fortælle ham, at han skulde vaske Hænder og Knæ, og med stor Omhyggelighed bandt han det røde Halstørklæde. Der var ikke meget at spise, men det bekymrede ham ikke saa meget.

Han ventede utaalmodigt paa, at den japanske Fangevogter skulde ringe til Appel. Det betød, at alle skulde stille op uden for Husene, medens Japanerne undersøgte, om alle var til Stede. Da Appellen var forbi, drog han af med et Tæppe under Armen.

Ved Træerne bag Hospitalet fandt han Akela og de andre Ulve. Det varede ikke længe, inden Anton havde faaet lavet sig et Telt af sit Tæppe og et Stykke Reb, der var spændt ud mellem to Træer. Nu var han sulten, saa han blev glad, da Akela tændte et lille Baal, saa de kunde riste noget Brød.

Saa fortalte Akela en Historie, og saa gik de i Gang med at træne til Prøverne. Anton blev færdig med 2. Stjernen og var meget stolt, da Akela overrakte ham den. Men ak, inden de fik set sig om, maatte de bryde Lejren igen, for Teltet skulde atter bruges som Tæppe, og Japanerne taalte ikke, at selv smaa Drenge savnedes ved Aftenappellen.

Nu da Krigen er forbi, er Flokken helt splittet, og Anton og de andre Ulve mødes sikkert aldrig igen, men de vil alle sammen huske de lykkelige Timer, da de samledes som 1. Weihsian Flok i en Koncentrationslejr i Nordkina.

— og saa venter jeg, at *du* putter et Brev i Postkassen til Den gamle Ulv.

SKREVET AF SPEJDERE OG FOR SPEJDERE

Nu synker Sommerens Ranker sammen,
dens Blade blusser i Feberglød,
og Sol staar lævt over Bakkekammen,
og alting minder om Dom og Død,
— men i os lever den svundne Sommer,
og i os lever den trygge Tro,
at efter dette en Sommer kommer,
da Glædens Ranker skal evigt gro.
— your servant.

Gram Trop arbejder!

Saa er vi atter vaagnet op af den Dvale, som Sommerens største Begivenhed, Korpslejren, førte med sig. Ingen havde drømt om, at Korpslejren skulde blive en saadan Oplevelse, som aldrig vil blive glemt — især ikke af os Sønderjyder. Vi fik igen Lov at mærke, at Sønderjyllands Jord er dyrebar for os. Lad os haabe, at vi til næste Korpslejr maa faa mange flere af vore Kammerater med, og at Grænsen snart maa være blevet reguleret.

Fredag d. 10. August tog vi atter fat og startede Efteraarets *store Fejde:* »Kampen om den gyldne Ørkse«. Vi var fløjet fra Skydstrup Flyveplads og befandt os et Sted inde over Nord-Amerika, hvor vi maatte nødlande og finde en Mekaniker, men vi maatte færdes forsigtigt, da Indianerne var paa Krigsstien.

Kammeratskabslejren blev en stor Sukces med 120 Deltagere fra KFUM-Spejderne og FDF. Man ankom Lørdag Aften, og ved Lejrbaalet talte Landssekretær *Peter Jensen* om Kammeratskabets Aand. Søndag Formiddag marcherede vi til Kirke med Haderslev-Spejdernes Orkester i Spidsen, og om Eftermidagen fandt et spændende Terrænløb Sted, som Sommersted vandt, mens Lejretablering blev vundet af Jels.

Vi har i det hele taget Gang i Futterne. Siden Korpslejren er der taget 21 Dueligheds tegn, 4 2. Kl. Prøver og 3 Spejderprøver. — og i September har vi været i Vildmandsleir.

Falkeøje.

Alle der ikke havde Vandskræk

kunde sagtens se, at der var noget i Gære i *Aalestrup* Sønden 26. August, for hele Byens grønne Ungdom stævnede sammen i Missionshuset, hvor KFUM- og K-Spejderne holdt Sommerlejrfest. Tillige var der Faneindvielse for KFUM-Spejderne. Efter at denne havde fundet Sted med det sædvanlige Ritual, holdt vor Lejrkapellan fra Korpslejren Festtale om Spejdersport og Spejderlov. Senere var der Referat fra K-Spejdernes Sommerlejr ved een af deres Patruljeførerlejre og fra vor Korpslejr, baade Troplejren og Stabshjælperlejren. Desuden var der Kaffebord til medbragt Brød, og K-Spejdernes Divisionchef, Fru Pastor *Gammeltoft-Hansen,* sluttede med Andagt over Emnet: »Jesus siger: Følg mig.«

film.

Vejle Afdeling

var ogsaa med i *Korpslejren,* idet ikke mindre end 85 Spejdere var i Sønderborg, hvor vi sammen med hele Korpset oplevede Korpslejreventyret. Forinden havde vi dog *Pinselejr* for hele Divisionen i Højen, hvor Kampene om, hvilke Troppe der skulde deltage i Korpsmesterskaberne, fandt Sted. Her placerede vi os fint, idet Vejle fik 5 Hold i Ilden i Korpslejren. — *Sct. Hans Aften* havde vi Traditionen tro den store Fest sammen med Byens andre Korps, bl. a. med Fakkeltog gennem Byen og Afslutning paa Kirketorvet. Sent vil vi glemme denne lyse Sommeraften foran vor stolte Kirke, hvor Afdelingchefen holdt en manende Appel til os. Og efter den egentlige Fest samledes alle Førerne om en Kop Kaffe paa KFUM, hvor vi sammen havde et Par hyggelige Timer. Og nu er vi atter i fuld Sving efter Sommerferien. I September havde vi *en stor Øvelse* for alle Afdelingens Patruljer. Hele week-end'en var besat med Konkurrencer: Nat-Orienteringsløb paa 8 km til Kl. 2 om Natten, Lejrorden. Madlavning og Brobygning. Konkurrencerne afsluttedes med, at Spætterne fra 1. Trop og Bjørnene fra 3. Trop stod lige med hver 119 Points. Der foranstaltedes derfor en ekstra Konkurrence: Lejrbrydning, ved hvilken Spætterne maatte bukke under paa Grund af et daarligt tildækket Baalsted. Vandrepræmien gik derfor til Bjørnene, samme Patrulje, som i Korpslejren vandt Divisionens Ærespræmie. Og nu forbereder vi vor store Fest til Oktober, hvor vi venter vor Formand herover som Festtaler, og saa faar vi den store Korpslejrfilm at se. Det skulde gerne blive en vellykket Fest med saa fine Kræfter.

. . . tzum.

Kort —

Hammerum Gruppe (Vestjydske Div.) er begyndt at udsende et Gruppeblad, som endnu ikke har faaet Navn. — *Humlum Gruppes* (Vestj. Div.) nye Blad hedder: DET VÆLTEDE BLÆKHUS. Redaktionen har i September modtaget 42 Gruppeblade, det hidtil højeste Antal i 1946, deriblandt nogle, som vi ikke hidtil har set i Aar, saaledes *Fostbroderen* (1. kbhv. Div. 3. Gruppe), som dog gaar i sin 26. Aargang, PEJSEN (Køge Gruppe), PANTHERSTAMMEN (5. Aarhus Gruppe), KARLSVOGNEN (Gundsømagle Gr., Isefjord Div.). Vi haaber herefter at se disse Blade regelmæssigt.

Skive Gruppes Blad har taget Navne-Navneforandring til DEN GRØNNE BLÆKSPRUTTE.

Marstal Gruppe har fejret 20 Aars Fødselsdag med Festtaler af Pastor *Krarup-Hansen* og Pastor *Otto Abitz.*

Svendborg Gruppes Spejderhytte paa Thurø er i September nedbrændt til Grunden, sandsynligvis som Følge af nogle Gæsters Uforsigtighed.

Aalborg-Spejdernes Byløb

8. September med Gæstepatruljer fra de gule Spejdere, FDF og Baptist-Spejderne forløb ifølge »Aalborg Stiftstidende« særdeles fint. Ruten var 15 km lang og havde 18 Poster. Der var mange morsomme Opgaver i Løbet. Ved »Spejlsøen« skulde alle Patruljerne lave en Tømmerflaade og sejle tværs over Søen, og der kom unægtelig fra Tid til anden en vaad Sok ud af Sejlturen, men ingen benyttede dog Lejligheden her til at tage et Efteraarsbad. Det gjorde derimod de tre Drenge, som ved Spritfabrikernes Kaj skulde kaste sig ud i Fjorden for at blive reddet i Land af Patruljerne ved Hjælp af Redningsreb. En anden morsom Opgave var Flagsignaleringen tværs over Fjorden, hvor Patruljerne maatte anvende Kikkert for at aflæse Morsemeldingen. — Vinder blev »Vibepatruljen« fra Cimbrertroppen.

★ Vinderup RS

har været paa en rigtig Mandfolketur i Norge i Sommer: vi klipper fra Gruppebladet KONTAKT et Par Glimt af Deltagernes Oplevelser og Indtryk deroppe fra:

Det er altsaa fastslaaet — Norge er et rigtigt Land for Spejdere, her har man anderledes end i Danmark Lejlighed til at vise sine Spejderegenskaber under Vandringer i den vilde og storslaaede Natur, der er saa vidt forskellig fra vort eget lille — næsten »overkultiverede« — Land. Her staar ingen vred Mand med Pegefinger og siger:

»Det maa du ikke!«, naar man paa Vandreturen bryder sig en Støttestav i et stenet Krat, — og her skyder Isboderne heller ikke op som Paddehatte, naar et Sted bliver kendt for sin Naturskønhed — saadan som herhjemme paa vort lille Himmelbjerg f. Eks. — — En enlig, meget gammel og malerisk Sæter var det eneste Spor af Menneskehaand her i den øde, storslaaede Natur — brogede Sæterkøer gik og ringlede melodisk med deres Halsbjælder omkring de lave Huse, som er opført af Stenblokke, lidt Træ og Græstørv, og paa Afstand ganske faldt sammen med Omgivelserne, akkurat som visse Dyrearter, der forstaar at camouflere sig som det omgivende Terræn og blive eet med det. Vi gik indenfor, da det var begyndt at regne. Interiøret svarede ganske til det øvrige, det saa ud som saadanne Hytter sikkert har set ud i de sidste 300 Aar eller mere — paa et stort aabent Ildsted hang en Kobbergryde af eventyrlige Dimensioner, hvor der blev lavet Myseost, og meget praktisk var Sengen anbragt lige opad den ; det kunde jo altid give lidt Varme til Natten, og det kunde sikkert gerne gøres nødig, da der var adskillige Minus-Grader om Natten. — Herfra startede vi paa den sidste og ikke mindst anstrengende Del af Turen mod Gaustatoppen, efter en god halv Times Gang var vi over Sæteren og befandt os nu i den bare Stenørken, ikke et Straa voksede der, ikke en ussel Klat Mos kunde der gives Næring til, Sten, Sten og atter Sten, store Sten, smaa Sten i en Uendelighed, og saa til sidst Sneen, — den evige Sne — og ÷ 5 Gr. trods straalende Sol, — et ubeskriveligt Syn, — over $^1/_6$ af Norges Land laa udbredt for vore Fødder.

En knitrende Haglbyge afbrød brat vort Ophold paa den udsatte Post og vi begav os nedad, men hvordan vi kom ned og hjem efter den 10 Timer lange Stroppetur — er en anden Historie. *H. B.*

Kender du det?

En Sommer for nogle Aar siden laa jeg en Nat i mit luftige Hus, efter en Dag med koncentreret Sol, Liv og Leg, træt af Dagens mange forskellige Indtryk, og kunde ikke falde i Søvn. Den lyse Nattehimmel aftegnede Træernes Silhuet gennem Teltets lette Stof, og medens jeg laa saadan og studerede Sceneriet, hørte jeg pludselig Hundeglam. Vel en Vagabond eller en busket Røver, der skulde gennes væk — men nej, det kom nærmere, selv om det endnu var langt borte. Lidt efter lød et Hornsignal!

Og saa kom et Virvar af Hundeglam og ophidsede Stemmer. Hva'bar? Er Fjenden i Landet, eller er det Parforcejagt ved Midnat? — Saa kom den kolde Rislen op ad Ryggen — Kong Volmer? Selvfølgelig! — Det kunde ikke være andet. Jeg glemte at trække Vejret, opfattede lige netop et jaget Dyrs Klove strejfe Jorden lige udenfor Teltet efterfulgt af halsende Hunde og prustende Heste. Det maatte jeg se, hvorfor jeg trak Teltdøren til Side og saa ud, men i samme Øjeblik var Jagtselskabet væk, og tilbage var kun Blæstens Rusken i Træernes Kroner.

En stille Sommeraften var forvandlet til Storm.

Eller har du slet ikke Fantasi til at opleve noget saadant?

— *Graa Gæst* —
Fra UGLESKRIGET
(Kingo Gr. Nørrebro Div.)

Det pjattede Baal in memoriam!

Til trods for, at vi ikke kender Sammenhængen, klipper vi fra HEROLDEN (Slagelse Afd.) følgende Indlæg; det kan faktisk staa alene:

Saa gik du da bort, vort elskede Barndoms Lejrbaal. Som du netop stod i dit fuldeste Flor, hilst med Taknemmelighed og Beundring af din tusindtallige Venneskare, sneg den dræbende Sygdom sig ind paa Livet af dig. I fem Aar kæmpede du din tapre Kamp mod Fornuften, denne Pest, der i saa uhyggelig Grad greb om sig — især blandt Ungdommen. Efter nogle faa fortvivlede Krampetrækninger og forladt af de fleste af dine gode Venner drog du det sidste svage Suk.

Og nu mindes vi dig, vor gamle trofaste Ven. Vi tænker med Vemod paa de mange Sommeraftener, naar du med enestaaende Rutine præsenterede os for »Mordet paa Vindeltrappen« eller »Koen, der drak Terpentin«. Vi knuges af Savnet ved Tanken om de tusinde Gange, du har bragt Latteren frem med »Barnevognen paa Bornholm« og »Manden, der faldt gennem Elevatorskakten«. Men mon du dog ikke gennem de mange Aar har høstet dit største Bifald paa »Store Moses og lille Moses«. Der rinder en Taare ved Tanken om, at alt nu er forbi. Forbi er dine gamle Viser, din muntre skingrende Stemme, dine improviserede Raab, dine vekslende vittige Bemærkninger — forbi for bestandig. Vi mindes dig med Tak. Tak fordi du aldrig bebyrdede os med Forberedelser og mest Tak, fordi du aldrig overanstrengte os med at tænke og med at bevare dine Ord. Altid forstod du som den Ven, du var, at lade os gaa tomme bort. — Æret være dit Minde!

5 hl Koks.

Det var i de gode gamle Dage, da der gik Folk paa Gaden og solgte Koks. En Koksmand var paa en saadan Tur gennem Byen og modtog Bestillinger fra Husmødrene oppe i Lejlighederne ved Udraab fra de aabentstaaende Vinduer. Een skulde have een hl, en anden to, og Manden slæbte Ladningerne op og afleverede dem ved Dørene. Saaledes hørte han en Dag en Bestilling paa 5 hl, og sveddryppende stod han efter den møjsommelige Vandring op ad alle Trapperne og ringede paa. Konen kommer ud, men det maa have været en Fejltagelse, for hun har da ikke bestilt Koks. Ned ad alle Trapperne trasker Manden med samt sin Ladning, men aldrig saa snart er han nede, før han igen hører: »5 hl Koks« deroppe fra. — Een Tur til op ad Trapperne, og denne Gang er Manden vred, saa Konen bliver nødt til at tage Koksene og betale for dem. Da hun kommer ind i Stuen, opdager hun, at det er Papegøjen, der har snakket og bestilt Koks. Ude af sig selv af Raseri tager hun den og smider den ind under Sofaen. Der sidder den. —

Senere kommer Husfaderen hjem, godt sur og gnaven, og da han kommer indenfor Døren, træder han paa Kattens Hale; Katten giver et Hvin fra sig og Manden bliver saa rasende, at han kyler Katten sammesteds hen. — Der sidder Papegøjen: »Har du ogsaa bestilt Koks?«

TOTEM
(3. Frbg. Gr.)

Uha! Uha!

Fra Artikelserien »Vore Sygdomme« i Gruppebladet FOSTBRODEREN (1. kbh. Div. 3. Gr.) citerer vi:

VÆRK — ogsaa kaldet Gigt, kan føres helt tilbage til Urtiden, hvor det benævnes Urværk. Det kan sætte sig de mest forskellige Steder, men de Steder, hvor det ytrer sig, kalder man Værksteder. Man maa, saafremt man er plaget af Værk, klæde sig varmt paa og helst være iført Værktøj. Soldater er særlig plaget af Værk, det er det, man kalder Hærværk, medens det, man paadrager sig ved Badning, er Vandværk. Værk i Fingrene er som Regel en Slags Haandværk, medens Pianister har det ofte forekommende Spilleværk. Stokværk er noget helt andet, der egentlig ikke kommer denne Artikel ved.

Ellers godt Efteraar med rigtig meget Blændværk.

Maanedens nye 1. Kl.s Spejdere

Nordsjællands Division.
HØRSHOLM GRUPPE:
Morten Nicolaisen.
Ulf Langer.
Egil Frydendahl.

Djursland Division.
RØNDE GRUPPE:
Hans Boyer Sørensen.

Odense Division.
2. ODENSE (Sct. Knuds) GRUPPE:
Bent Sørensen.
Erik Bøg Jørgensen.
Henning Madsen.
Bjørn Bischoff Andersen.
Carsten Holbraad.
Mogens Lillelund Andersen.
John Madsen.

Kun for RIDDERSPEJDERE

TJENESTE — ROMANTIK ELLER VIRKELIGHED? Et af de Ord, der har fulgt Ridderspejderbevægelsen fra Vuggen, er Ordet »service«. Naar man læser, hvad der gennem Aarene er skrevet i vore Blade om RS, saa møder man bestandig dette Ord, der altsaa maa opfattes som et Kendingsord for Bevægelsen. Personlig mener jeg, at vi, selv om vi erkender vor Gæld til England, lige saa godt kan bruge det gode danske Ord »Tjeneste«, der tilmed har den Fordel, at det ikke leder Tankerne paa Vildspor, hvad »service« kan hos sprogligt ubefæstede Sjæle (noget i Retning af Knive og Gafler eller Betjening ved en Tankstation!) Ordet »Tjeneste« dækker over Spejderbevægelsens ædleste Frugt. B.-P. saa det jo som sit Maal at fremelske Tjenestens Aand gennem Drengenes Leg og navnlig da hos voksne Spejdere, der havde Mulighed for at blive sig Bevægelsens Idégrundlag bevidst.

Vi vedkender os fremdeles, at der bag vort brogede og mangeartede Program i RS skal være et Kald til Tjeneste, der efter vor Overbevisning er det største, vi kan naa fremtil. Vi ved da ogsaa fra Skriften, at det var det, Jesus vilde lære Mennesker, »han der ikke kom for at lade sig tjene, men for at tjene og give sit Liv til en Genløsning for mange.« Han alene kan give os, der af Natur er egoistiske, et virkeligt tjenende Sind, hvis dybe Glæde det bliver at være noget for andre. Saadan omtrent lyder mange Andagter i vore Kredse. Vi kender Ordene og er vel ogsaa betaget af dette ophøjede Ideal; men er det mere end romantisk Begejstring? Har det Bund i Virkeligheden? Er det noget, jeg praktiserer i min daglige Færd? Hertil skulde RS-Kredsens Arbejdsprogram hjælpe os. Selv om det naturligvis er vanskeligt at »organisere Tjenersind«, saa skal der i enhver RS-Kreds være Lejlighed til under en eller anden Form at yde en uselvisk Tjeneste. Hvad gør I? Her kan du læse, hvad en RS-Kreds i Aarhus laver:

»Til stor Glæde for os i vor RS-Kreds, er vi som Led i Hjælpetjenesten begyndt et Spejderarbejde blandt de kronisk syge Børn og unge paa »Solbakken«. Vi holder Patruljemøde for dem, lærer selv dem, der har kunstige Arme, at signalere og slaa Knob, vi synger med dem o. s. v. Hvem ved, om ikke disse møder op i vore Rækker som »handicapped scouts«? Nu skal de i hvert Fald op til Spejderprøven. Dette Arbejde er rigtigt et Job for egoistiske RS'er.

J. D.

* * *

PAA »DE GRØNNE SPEJDERES UDSTILLING« i Aarhus-Hallen havde RS ogsaa sin Stand, der ligesom selve Udstillingen blev fint bedømt. Den blev fint omtalt i baade Radio og Presse. Men af den Grund er vi ikke bovmodige, og haaber, at de mange RS-interesserede, der saa den, kunde hente eet og andet til senere Brug.

Vi kikker indenfor: internationale Rover Scout Moot, med alt herfra, og fra Ingarø, Mongie Castle, Kandersteg o. s. v. Hjælpetjeneste, Studiekreds, Terrænsport med Miniature-Landskaber, Bloddonortjenesten og RS-Livet demonstreret i Miniature. Man ser en Spejder blive tappet for Blod; en RS paa Vandring gennem Landet. (Lavet i Modelérvoks.) Og som Motto for vor Stand satte vi under et Krucifix dette: »Alt det andet her er Midler — Et Liv i Kristus er Maalet«.

Gennem opsatte smaa Vignetter og Plakater fik Publikum Oplysning om alt i vort RS-Arbejde, som ikke kunde demonstreres. Især Bøgerne fra Studiekredsarbejdet — deres Emner — var Publikum ogsaa interesseret i. Og saa var der fra Spejdernes Hjælpekorps, der er passé; og fra Danmarks nye Majmorgen 1945.

Jo vist havde RS Gæster paa Udstillingen, saa mange, at vi, hvis vi tog særskilt RS-Entré, kunde sende 20 fattige i Sommerlejr for disse Penge.

Dalsbirk.

* * *

FØRERTRÆNING er, saadan som Situationen ligger i Dag i RS, det vigtigste Spørgsmaal. Vi trænger til flere og bedre uddannede RS-Førere for at kunne udnytte Dagens Muligheder. Som Led i vore Føreres Uddannelse holdes der i denne Maaned 2 week-end Kursus i Haslev og Hadsten (12.—13. og 19.—20. Okt.) med flg. Program (Maaltider m. m. er udeladt):

Lørdag den 12. Oktober: Kl. 21: Samling. Lektion: Spejderarbejde for voksne.

Søndag den 13. Oktober: Kl. 8,00: Ottesang. — Kl. 9,00: Lektion: Planlæggelse af RS-Arbejdet. — Kl. 10,30: Lektion: Andagter og Bibeltimer. — Kl. 13,00: Træning i Terrænsport. — Kl. 15,30: Ungdomsproblemer i Dag.

VARDEN

14. Aargang ★ Nummer 10

Lørdag den 19. Oktober: Kl. 21: Lektion: Arbejdet med den enkelte.

Søndag den 20. Oktober: Kl. 8,00: Ottesang. — Kl. 9,00: Lektion: Arbejdsstof til RS-Kredsen. — Kl. 13,00: Træning i Terrænet. — Kl. 15,30: Lektion: Ungdomsspykologi.

* * *

FARVEL BIRKLER! Som bekendt fratraadte Bi. den 15. September sin Stilling som Korpssekretær for at tiltræde en Gerning som Sognepræst i Nybøl. Samtidig udtræder han af RS-Udvalget, hvoraf han var et interesseret og initiativrigt Medlem. Vi vil savne Bi. i RS-Udvalget, ikke blot hans berømte stribede Vest og hans (undertiden!) gode Historier, men navnlig hans friske og originale Maade at tage Tingene paa. (Jfr. hans uforglemmelig RS-Slogan: »Skal RS'er endelig have Vabler, skal det være paa Hænder og Fødder og ikke paa Rumpen!« — Vi siger Bi. Tak for Samarbejde og Kammeratskab og ønsker Lykke og Velsignelse over hans ny Form for Tjeneste — og saa tror vi forresten, at RS havde en saa stor Plads i Bi.s Hjerte, at vi en skønne Dag møder ham igen!

Med venstre Haand
GRAA ULV.

Der er mange gode Tilbud i denne Maaned

Skibenklæder i prima 1/1 uldne Stoffer og den helt rigtige Slalomfacon:
Liv 68— 72 Kr. 49,50, 4 Mrk.
Liv 76—108 Kr. 52,00, 5 Mrk.

Der er stadig nogle **grønne Sportsstrømper**, og nu gælder Mrk. K 5 — K 6 — K 7.
Pris pr. Par Kr. 6,00.
Husk, hele Købekortet skal indsendes.

Det er lykkedes os at fremskaffe nogle fine svenske Birketræsski, som vi vil reservere Spejderne til den 15. November. Prisen er for Børneski fra 12,50. Voksne 30—32 Kr.

Kogesæt til Patruljer kan stadig købes. Pris m. Pande 39,— Kr.

Hiking-Sættet, lige til to paa en weekend 16,— Kr.

Se Billedet.

Vandspande, runde 4,85 Kr.

Vandspande, firkantede 5,35 Kr.

Vandfade 3,85 Kr.

Vi har endnu et Par Telte af de brune Kr. 250,—.

Brug de mørke Aftener til at tage Modelflyvermærket.
Vi kan anbefale Svævemodellerne:

Gloria, Spv. 80 cm ..... Kr. 3,85.
SV — H 1, Spv. 150 cm ..... Kr. 6,85.
Simplex, Spv. 104 cm ..... Kr. 4,40.
Baby, Spv. 50 cm ..... Kr. 2,75.

Det er ogsaa morsomt at bygge Skala-Modeller — alle de Navne du kender fra Krigsaarene, kan du selv bygge. — Skala 1 : 50.

Hawker »Tempest« ... 1,95 Kr.
Hawker »Typhon« ... 1,95 Kr.
Hawker »Hurricane«. 2,10 Kr.

Flyvende Fæstning ... 4,35 Kr.
Mustang Jager ..... 1,95 Kr.
Saub - I 21 ..... 2,25 Kr.

»Moskito« ..... 3.25 Kr.
»Spitfire« ..... 1,95 Kr.
»Lysander« ..... 2,50 Kr.

»Gladiator« ..... 1,95 Kr.
Saub 17 ..... 2,50 Kr.
»Zero« ..... 1,95 Kr.

»Lagg 3« ..... 1,65 Kr.
»Lightning« ..... 3,75 Kr.
»Liberator« ..... 4,35 Kr.

Grunau Baby ..... 2,75 Kr.
KZ - IV ..... 2,25 Kr.
Jeep ..... 1,15 Kr.

Fik du en **Montyjakke** til at gaa i Skole med eller til Sportsbrug, den er lige anvendelig til begge Dele og **uden Mærker**. Str. 9—13 Aar Kr. 42,—.

Mangler du Gymnastikbenklæder, saa har vi faaet nogle hvide i ren Bomuld med Elastik Kr. 6,85. — Gymnastiktrøjer til Drenge, bordeaux, blaa og hvid Kr. 3,85.

KFUM-Spejdernes Depot A/S - Vandkunsten - Kbhvn. K. - C. 7616 - 17

Bladet er afleveret til Postvæsenet den 15. Oktober 1946.

VÆBNERNE